

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

3ENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Mediji in informacije

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 63/06

18. julij 2006

Sodba Sodišča v zadevi C-406/04

Gérald De Cuyper / Office national de l'emploi

PRAVICA DO PROSTEGA GIBANJA IN PREBIVANJA NE NASPROTUJE POGOJU DEJANSKEGA BIVALIŠČA KOT POGOJU ZA TO, DA BI SE OHRANILA PRAVICA DO NADOMESTILA ZA BREZPOSELNOST

Tak pogoj ustreza potrebi po nadzoru položaja brezposelnih oseb.

G. De Cuyper, belgijski državljan, je bil zaposlen v Belgiji in je bil leta 1997 upravičen do prejemanja nadomestil za brezposelnost. Leta 1998 je bil oproščen občinskega nadzora za brezposelne. Leta 1999 je predložil izjavo, v kateri je navedel, da dejansko biva v Belgiji. Leta 2000 je državni urad za zaposlovanje (ONEM) opravil preiskavo, da bi preveril natančnost teh izjav. Med slednjo je G. De Cuyper priznal, da od januarja 1999 dejansko ne biva več v Belgiji, temveč v Franciji. Na podlagi te preiskave je bil izključen iz prejemanja nadomestil za brezposelnost, ker ni več izpolnjeval pogoja dejanskega bivališča, ki ga določa belgijsko pravo. ONEM je hkrati zahteval povračilo nadomestil, ki so bila izplačana po januarju 1999, v znesku 12.452,78 evra.

G. De Cuyper je to odločbo ONEM izpodbijal pred Tribunal du travail de Bruxelles, ki je Sodišču Evropskih skupnosti v zvezi s tem predložilo vprašanje za predhodno odločanje.

Glede narave navedenega nadomestila Sodišče zatrjuje, da le-to pomeni dajatev socialne varnosti, za katero se uporablja Uredba št. 1408/71¹ in to čeprav se upravičenec na podlagi nacionalnega ukrepa ni dolžan prijaviti kot iskalec zaposlitve in posledično ni zavezan, da mora biti na razpolago za zaposlitev. Sodišče v zvezi s tem poudarja, da oprostitev prijave ne pomeni, da brezposelna oseba ni dolžna ostati na razpolago uradu za zaposlovanje, če mora, čeprav se ni dolžna prijaviti kot iskalec zaposlitve in ni dolžna sprejeti vsake primerne zaposlitve, zaradi nadzora poklicnega in družinskega položaja vedno ostati na razpolago navedenemu uradu.

¹ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kot je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL 1997, L 28, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998 (UL L 209, str. 1).

Nadalje, Sodišče glede vprašanja, ali lahko država članica na podlagi prava Skupnosti upravičenost do takega nadomestila pogojuje z dejanskim bivališčem v zadevni državi članici, poudarja, da čeprav Pogodba ES določa, da ima vsak državljan Unije pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ta pravica ni brezpogojna. Priznana je le ob upoštevanju omejitev in pogojev, ki jih določajo Pogodba in določbe, ki so bile sprejete za njeno uporabo.

V zvezi s tem Uredba št. 1408/71 določa le dva primera, v katerih morajo pristojne države članice upravičencem do nadomestila za brezposelnost omogočiti, da dejansko bivajo na ozemlju druge države članice s tem, da ohranijo svoje pravice do te ugodnosti: bodisi da brezposelna oseba odide na ozemlje države članice, „da bi si tam poiskala zaposlitev“; bodisi da je brezposelna oseba med zadnjo zaposlitvijo dejansko bivala na ozemlju druge države članice. Iz predložitvene odločbe torej izhaja, da položaj G. De Cuyperja ne spada v nobenega od teh primerov.

Sodišče priznava, da nacionalna ureditev, ki je manj ugodna za določene državljane le zato, ker so izkoristili svojo pravico do prostega gibanja in prebivanja v drugi državi članici, pomeni omejitev pravic, ki so priznane vsakemu državljanu Unije. Vendar je v obravnavanem primeru določitev pogoja dejanskega bivališča odgovor na potrebo po nadzoru poklicnega in družinskega položaja brezposelnih oseb. Navedeni pogoj nadzornim službam urada za zaposlovanje namreč omogoča, da preverjajo, ali se je položaj upravičenca nadomestila za brezposelnost spremenil tako, da bi to lahko vplivalo na dodelitev dajatve. Taka utemeljitev posledično temelji na objektivnih preudarkih v splošnem interesu, ki niso odvisni od državljanstva zadevnih oseb. Nadzor, ki ga je treba opraviti na področju nadomestila za brezposelnost, je tudi posebnost, ki upravičuje uvedbo strožjih mehanizmov, kot so tisti, ki so določeni pri nadzoru drugih dajatev.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Razpoložljivi jeziki: FR, EN, DE, NL, PL, SL, ES, IT, HU, CS, SK, GR

Celotno besedilo sodbe je na spletni strani Sodišča

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SL&Submit=rechercher&numaff=C-406/04>

Običajno je na voljo na dan razglasitve od 12h po srednjeevropskem času.

Za podrobnejše informacije se obrnite na g. Ireneusz Kolowco.

Tel: (00352) 4303 2878, faks: (00352) 4303 2053

Slike s slavnostne obravnave so na voljo na EbS "Europe by Satellite",

Evropska Komisija, Generalni direktorat za informiranje,

L-2920 Luxembourg, Tel: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

ali B-1049 Bruselj, Tel: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956